Pregaria.cat

Entrada

PREGO PER TU

Regirant la biblioteca de la mare et vas trobar un escrit, ja una mica vell, que començava amb aquesta frase: “Prego per tu, fill meu”. Avui fa tres anys del seu traspàs i encara et resten moltes coses per llegir i ordenar. La teva mare havia escrit molt, amb una lletra complicada, allargada, en tensió cap endavant. Val la pena llegir el seu escrit ja que era per a tu, i segur que el va escriure amb aquell amor silenciós i constant.

“Prego per tu, fill meu, ara que ets un home fet i una persona d’èxit. Encara fa pocs dies que llegia al diari que la teva empresa exportava a Corea del Sud i semblava un negoci ben enfocat i segur. Prego per tu, fill meu, perquè hi ha molta gent que es considera amiga teva, et felicita i parla de tu de forma laudatòria. Em diuen: *El teu fill és genial, creatiu, simpàtic. I s’ha fet molt ric.*

Recordo que quan eres petit ja tenies unes qualitats notables. A l’escola la professora em deia: *El teu fill, si no es fa malbé, arribarà molt lluny*. Ja saps que el pare va morir d’un infart, i jo em vaig posar a treballar. Primer de dependenta d’una botiga de vetes i fils, que en deien aleshores, fins que vaig muntar la llibreria. Els llibres em feien molta companyia. No parava de llegir, sempre que podia, i parlava amb els clients sobre llibres, autors i edicions. No parava. Sabia que tot ho feia per tu. Vas estudiar a la universitat i et vaig poder pagar una llarga estada a Suïssa. Et vas casar, vas tenir dos fills i al cap d’uns anys et vas separar. La teva vida ha donat molts tombs, però ets famós i reconegut. Ara que ja sóc gran, sé que em tens molt present i en traspassar la llibreria vas ajudar-me a fer-ho.

Prego per tu. Em fas patir una mica amb tants diners, tants èxits, *tantes festes i celebracions. Li dic al Senyor: Tinc por que se li pugin els fums al cap i sigui un home cregut i orgullós. Si us plau, ajuda’l, que és bon noi, que té un bon cor.* També prego pels teus fills, que ho han tingut tot i no saben què és treballar 8 hores seguides com abans. Em sembla que es cansen de tot. M’estimen molt, ja ho sé, però vénen poc. Prego per ells: *Senyor, que no vagin per mal camí.*

En fi, ara sé molt bé que per tu poca cosa puc fer. Però pregar sí que puc i estic convençuda que t’arriba. Segurament no ho saps, potser t’ho pots imaginar. Pensa que la vida passa molt de pressa, i sense adonar-te’n et faràs gran. No deixaré de pregar per tu. La mare”

(Estic emocionat. Mai li he dit moltes coses que volia dir-li. Però ara, sigui on sigui, li crido des del meu cor: “Gràcies. Has sigut per a mi la millor mare del món. Tens raó. Potser ja és hora de començar a canviar.”)

Jesús Renau sj.